

चापराजहाडी तथा सोनराणी

नाटकना गायनो.

३६५७

भास

सायनगर आर्य हितोपदेशक नाटक मंडळीने माटे

जनावनार

गुणचराम रत्नछाउळ पंढ्या.

प्रसिद्ध कर्त्ता

वाल्हमाई कहानदास मणीआरनी कुं०

दशामोढ वाल्मीया

सायनगर.

मुद्रस ओन्ड केपसेजर ओन्ड भण्डिसर.

निज जाडुनां जग धडी, हरी दीर्घा प्रकाश;

सिंह पंड सो बांधणे, तोये चर नडि धास.

अमतावाह

धीकटि "युनियन" प्रिन्टिंग प्रेसमां छाप्यां.

सर्व हक प्रसिद्ध कर्त्ताने स्वाधीन.

संवत् १९४५.

सने १९८५.

सीमित ३०-२-०.

અર્પણ પત્રીકા.

રા. રા. વડીલભાઈ શ્રી ભગવાનદાસ
દુર્લભદાસ પારેખ જનરલ મેન્જર
એન્ડ પબ્લીશર.

મું મહુવા

કાઠિયાવાડ.

આપ મારા અત્યંત સ્નેહી છો આપ અર્પણ પત્રીકા લઈ પ્રસિદ્ધિમાં આવવા ખુશી નથી પરંતુ આપના સર્વ ગુણોની માહિતી મેળવતાં માફ મન વશ રહેતું નથી.

આપની ઉદારતા દયાળુપણુ શુદ્ધ ટેક સુધારાના અગ્રેસર દેશ દાઝત તથા વિદ્યા સાથે જે પ્રીતી ધરાવોછો તથા મીત્ર નીતિ જોઈ હું ઘણો ખુશી થાઉં છું જેથી કરી માફ લઘુ પુસ્તક આપનેજ ફક્ત સ્નેહમાં વૃદ્ધિ પામવા અર્પણ કર્યું છે તે સ્વીકારશે કોઈ ગૃહસ્થને અર્પણ કરવાથી માન ગ્રંથને પૈશાનો લાભ મળે પણ હું પ્રીતીનો લાભ શ્રેષ્ઠ માતું છું.

લી. શેવક

બાલુભાઈ કહાનદાસ મણીઆર.

ભાવનગર.

ચાંપરાજ હાડો તથા સોનરાણીના નાટકનાં ગાયનો.

મંગલા ચરણ.

ગજલ— એ કાશગમ મેરા કપ્પી જાએ ગાયા નહીં.

સર્વપાત્રો—

હું શરણુ સ્વામી તાદરે તું આપ સન્મતિ,
કળી ન બન્ય કરી કપાળ અજમ તુજ કાતી હું શરણુ
નમું હું વંધ આદરી છે ગહન તુજ ગતી,
સાચ આપ સત્વરે છે અરુપ મુજ મતી. હું શરણુ
ના બાળું ભેદ શાસ્ત્રનો ન જ્ઞાન મુજ રતી,
આધાર એક તાદરે કહું જગત પતી. હું શરણુ
રટણુ તુજ રાત્ર દીન કરે જોગી જતી,
તુજ કપાએ સીંધી સર્વ થાયછે છતી. હું શરણુ

સુત્રધાર—(નદીને ગાયન ગાવાની આજ્ઞા કરે છે. અને તે ગા-
નદી— (રાગ હોરી.)

પ્રીતિ કેવી લાગે છે ખ્યારી પ્રિયા નણી પીયુને વર્ણન કરે હું
આજ.

બક્ષી પ્રભુએ પુરપને નારી, થાય તેથી સુખ કારી;
નિર્મળી નેહનાં ઝરાણુ વહે જ્યાં, રમ્ય સ્થાન છે ભારી. પ્રાંતી
મનહરણી નહીં નારી જગતમાં, જન્મ ગણો દુખ દાહ;
પતિવ્રતા નારી હોયજો પ્રહમાં, સ્વર્ગથી સુખ અકીકારી. પ્રીતી.

(૨)

અ મીત થઈને પીયુધર આવે, નીવારે દુખ સૌ નારી;
અન્યની ઈચ્છા ના ધરે ઉરમાં, દુખ તેણી મોક્ષ આરી. પ્રીતી.
સુત્રધાર— પ્રિયા તેલુંજ તદ્રસ્ય ચરીત્ર.

(રાગ ગીતી.)

ચાંપરાજ શુધ કુળે ખુંદી મધ્યે થયો નૃપ ભારે,
સોન રાણી સ્ત્રી તેની પિયુ અચાવ્યો ભીડ પડી જ્યારે.

ચાંપરાજ હાડો અને સોન રાણીના નાટકમાં
ગવાતાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

સોનરાણી—(પોતાના સ્વામીન જે દિવસ યયાં આવેલા નથી
તેથી શોકાતુર થઈ દાસી પ્રતે કહે છે)

લાવણી (દક્ષણી રાગ)

મન ના ગમે સંગ પીયુ વિનારે. ટેક
દીન રાન મન ઉચાટ, નિખું કાંત,
યાજી હું શાન્ત્ર જાંખે પ્રાણ પ્રિયારે. મનના ગમે.
અન ના અહું પ્રિય પતિ વિનારે,
છવન હાર મુજ શૃંગાર કરૂં વિહાર,
આવે જે વાર માનું જન્મ સફળ અતીરે. મનના ગમે.

દાસી સુબોધા— રાગ ઉપરનો.

પ્રીતી અધીક આપ; જેવી જળ મીનનીરે. ટેક.
રાખો પ્રીત, શાસ્ત્ર રીત કહું અચીત,
ધરોને ચીત સધ્યછો સતીરે. પ્રીત.

(૩)

કામ દેવને રતીની પ્રીત જે હતીરે,
શીતારામ, રાધા સ્યામ, ધરો ધ્યાન;
કરવું પાન સદા અમ્રતનું અતીરે.

પ્રીત.

સોનરાણી—

રાગ માઠ.

આ મોગરોરે માલતી ચંબેલી શું ખીલી. ટેક.
ગુલખાસને ગુલાબ બુદ્ધ બર્ધ રહી બુમી. આ મોગરો.
પુખ્ત ચુટી પ્યારથી કર હાર તું સખી,
પ્રિય સ્વામી માટે લાવ તું કરી હારરે ગુથી. આ મોગરો.
કંઠ પિયુતે હાર નાંખું થાકી જોઈ મગન,
પિયુ તણો હું પ્યાર પામું પ્રભુ થાએ પ્રસન્ન. આ મોગરો.
(સોનરાણી પોતાના સ્વામી પ્રતે કહે છે)

રાસડો.

પીયુ પેખજો ચાંદની રાત કે શરદની આવીરે
આવ્યા દીન ઘણે પ્રાણ આધાર આનંદ પામીરે.
હાર પુખ્ત કરા કંઈ નાથ સુંદર તમ સારરે,
તે પેરાવું પીયુ કંઈ માંય ખુશી દીલ માડરે.
ડિમા કાંતનું પુજન આજ કંઈ હું પ્રીતેરે.
દુખ ભંજની દેવીનું રૂપ ચહુ સદા ચીતેરે.
દર વખતના ભોગ વીલાસ કરો પ્રાણ પ્યારારે,
ઘરં વસ્ત્ર આ બુપણુ નાથ કંઈ તહીં ન્યારારે.
કરો ભોજન બેસીને પાસ પંખો કંઈ પ્રીતેરે
સુખે પોઢો પછી પ્રીય નાથ શેવા કંઈ ચીતેરે.
(પોતાની પ્રીયાના આવાં વચન સાંભળી કહે છે)

રાગ શીખરણી.

મધુ મુખી તારાં અમ્રત સમ વચનજ સુણી,

થયો રાજી રામા જન્મ સદ્ગુણ યો મુજ ગણી.
 તુજ પ્રતિ સારી શુદ્ધ ગિને ધર ધ્યાન તું,
 વિયોગે તુજ વાલી ભુલ્યો ભમુ દીન રાત હું.
 (ચાંપરાજ પોતાના મંત્રીને રાજ્ય વ્યવસ્થા પુછે છે)

રાગ બીહાગની ગજલ.

પ્રધાન મારા શું કર્યું, વિત્યો વખત અપાર,
 સુણાવ અર્જ મને પ્રજાતી, વિસ્તારીને સાર. પ્રધાન
 આવ્યા કેસ જે કાલ તમને, કેમ કર્યા નિકાલ;
 હર્યા છે દીલ દીપક્ષીના કે, છે હેરાન લાલ. પ્રધાન
 એ ધર્મ ત્યાગે નૃપતી નં, કરે કદી અન્યાય;
 ધિક્કાર છે નિજ જાતને. મિથ્યા ભાર વેઠ્યો માંય. પ્રધાન
 (પ્રધાનનો જવાબ)

રાગ સદર.

અદે નિવાજ પુંદી ભુપ ન્યાય આપનો,
 છે પવિત્ર શામ મારા દરેક કામનો. અદે.
 અહ દેવ આપે બોધ અહરનીશ આંહી,
 કરે કામ વૈષ વેપારનું દદ નિતી મન મોહી. અદે.
 વિદ્યાર્થી વિધ્યા લયે કરે અભ્યાસ સાર,
 નિતી ન્યાય ધર્મ આદી પુસ્તકો પ્રકાશ. અદે.
 હોમ હવન આલણો કરેછે સુરને કાજ,
 દેવાદી દેવ ખુશી થઈ કરે સદાય રાજ. અદે
 (ચાંપરાજ પ્રધાન પ્રત્યે)

રાગ ઇંદ્રિસલાનો.

પ્રજા દુખી છેરે પ્રધાન કરતાં છતાં આમ,

(૫)

મેધ ત્રિષ્ટિ નહીં માટે દુખી ગામે ગામ.

ક્રોધ શું ક્યો પ્રભુ અનાથ ઉપરે,

શું કિલ્લ માર્ગમેં ગ્રહણ ક્યો અરે. (પ્રધાનતો જવાખ)

રાગ સદર.

ખુલાસો ખચીત નાથ જે કરવા તમે ચહો,

ઊતર ના અપાય હુંથી ફરી કદી કહો.

દુઃખ ગુરુ સત્ય કહું બોલાવો હજુર,

મધ્ય શંકા કરે દુર છે જ્ઞાન માંહી પુર.

(દુઃખ ગુરુ આગ્યા પછી ચાંપરાજ પૂછે છે)

રાગ સદર.

નમન કરું દુઃખ ગુરુ દુખી પ્રજા છે કેમ,

પાળી નહીં પૃથ્વીમાં કહો કરીને રહેમ.

(દુઃખ ગુરુ જવાખ આપે છે)

રાગ લાવણી—અધર્મીય મોહોખત તોડી.

સણ ચાંપરાજ (૨) તું ચક્ષુ ઉઘાડી ચેત,

વિચાર મનથી સત્ય ધર્મ તું સ્વધર્મની ધરી ટેક.

જો જમત જળ (૨) નાંખી છે પૃથ્વી માંહી,

ભુલી ભરસે આયજ્ઞા કે ભાજ મળી નહીં ક્યાંહી.

જો સુર્ય ચંદ્ર (૨) દે પ્રલક્ષ્ય પ્રભુ એંધાણ,

પશુ પક્ષીથી માનવી છે ઉત્તમ જાત પ્રમાણ.

થયા પાપી પંથ (૨) થયો મુળ ધર્મનો નાશ,

વિધવા પાપો કરે ઘણાં તે થયું સર્વ પ્રકાશ.

નથી નીતી ધર્મ (૨) ની કેળવણી સ્ત્રી માંહી,

ઉલટો અનર્થ થાયછે અથ કચર્યા બાણુતર માંહી;
કરે બાળ લગ્ન (૨) નહીં જોડાં નરને નારી
પાપી પગલાં ભરે પછીથી સદાય સ્ત્રી મન જારી

રાગ લાવણી લખીછે તકદીર

ચાંપરાજ તું ચીત નથી લેતો રૈયત કેરી રાડ કહું
મરેરીબાઇ રંક પ્રજ્ઞતો દોલમાં દુખ પામેછે બહુ
બેસ નખી નહીં કંઈ પુરપાર્ય તારૂં તું નકી દીલ ધરજો
તપાસ અર્થે મુક્યો તુજને અલંકાર નવ કંઈ કરજો
પ્રજ્ઞને રાજી રાખીશ નહીંતો નકી જઘશ નરકમાં હે
અઘશ ગુનેગાર તું પુરૂ પ્રભુતો ડર ધર દીલકાંહે
(ચાંપરાજ ગુરૂ પ્રતે)

રાગ સદર

માફ માયું હું સ્વામી મારા ઉરે રીસ કદી નવ ધરતો;
કરીશ નિશ્ચે કહ્યું આપતું રોપ દોષ સાંપર હરજો;
આજ થકી હું વચન તમારાં પાળીશ પ્રીતે પ્રભુ મારા,
દુર કદેં સૌ અધર્મ મારો કાનુ નખાંધીશ હું સારા;
(ગુરૂ જતી વખત આશીર્વાદ આપેછે.)

શીખરણી.

થશે વૃષ્ટિ વેગે ધરીશ રસ્તો ધર્મનો
થશે સાંઝે સર્વે પંથ બતાવ્યો સુ સત્યનો;
સદા નહીં તે સાંઝે વસવું નીજ મંદીર મહી;
પ્રજા સારજ લેવી પ્રભુ પ્રત્યક્ષછો અહીં

સેાનરાણી (ચાંપરાજને દીલી જવાની મુદત થઈ માટે)

(૭)

રાગ ઈંદ્રસલા.

સુણુ દાસી પીયુ જશે પાદશાહની પાસ;
અવધ પુરી થઇ હવે પામું દીલમાં ત્રાસ;
જશે દીન દોહલા ના મન કંઈ ગમે;
નોકરીને માટ રાજ રત્ન ક્યાં ભમે;
વૃતછો વિપમ માઈ પતિ પ્રાણુ સમાન
કપર કપટ કેમ જાય બુલી સર્ગ બાન

રાગ આશાગોલી

કર્મની વાતક્યાં કરીએ દાસી હવે કર્મની વાત ક્યાં કરીએ;
વસ્ત્રાલંકાર પિયુ વિના ધારં ધર્મ તણો ભંગ કરીએ. દાસી
વેરી વિલાસો થાય મને સ્વામી તમ વિન દેહ નધરીએ. દાસી
વિકટ મારો ધર્મછે પ્યારા ભક્તિ ઉરે તમ ધરીએ. દાસી
દાસી.

રાગ ઈંદ્ર સલા.

સુગંધાઈ સાંભળોછો સખજ નાથ આપ
પ્રલય કરે જગતનો પ્રીતે ધરેજો આપ
નેક ન્યાય ધરે શાહ ત્યાંલગી જશુર
ક્ષત્રી યવન એક કહે દુશ્મનાઈ દુર

સોનરાણી. રાગ ડુમરી જનમે જનમ

વીરહીઆ માસો આવ્યા મોરી સજની, ટેક.
ચિત હદાસ કરે કહું મારં પણ નહીં ચેતજ પડે મોરી સજની વીં
વસ્ત્રને શણગાર કર કર દાસી પીયુ તણા પ્યાર તણીધું પ્યાસી. વીં

આંપરાજ

રાગ સદર

પ્યારી સુણુ પ્રીતથી કર ચેનનો પ્રકાશ,

દુર્ગ દિલ્લી માંછી જાવું ના થાતું જિદાસ;
 ખાંતથી ભોજન કરે રહેા ધારી ધીર,
 સ્મરણુ કરેા શ્રી પ્રભુનું સાર રહે શરીર.
 અંતને આધાર દેહ શક્તી જે ધરે
 દમવો નહીં દેહને રાજી રહેા ખરે
 નોકરીની મુદત જશે વીતી કાલ નાર.
 સુખે રહીશ સદનમાં વખત વિચાર સાર.

સોન રાણી.

રાગ કલ્યાણ.

પિયુ નમું અહો આ શબ્દ શું કહો.
 પ્રતિજાને પાળવા આજ્ઞા મુને દીઓ. ટેક.
 હાર અને શણગાર ધરું તો લાગે કડવાં ઝેર
 ધરીશ જ્યારે તમે પધારો કરીને હું પર કેર. પીયુ.
 મોતી માળા ઝર ધરું તો પામું હું પરી તાપ
 અંજર ને પુર નિલમ કંકણુ ધરતાં લાગે પાપ. પીયુ.
 નિલક અંજન અર્ચન અંદન દેખી પામુ ત્રાસ.
 એ શોભે સરવં મમ જ્યારે રહુંશો પાસ. પીયુ.

રાગ કરંછું નસીબે દુખીઓ કીધોછે.

ચાલુ હું સાથે પ્યારા કહો તો, શાહ સંહારું જે હુકમ કરોતો. ચાલુ.
 આશે વિયોગ વિકટ મુજ પ્યારા, ચાલે કદી મુજના કરું ન્યારા. ચાલુ.
 ધરી સમ શેરને શીશ જીડાવું દિલી પતી પર લોક પોચાકું. ચાલુ.
 શીર જે જાએ કદી સ્વામી મારા આધીન ના થાઉં તુર્ક પ્યારા. ચાલુ.

ચાંપદાજ.

રાગ ઇંદ્ર સંભા.

પરખી નહીં રીત પ્યારી ધુપે નહીં ભાણુ.
 લાડા કેરી લામથી છો પ્યારી તું અગ્નણુ.

ખસે કદી આડા ખાંદી હાડા નાખસે.
 શીર કશં અલગ થાય તોય ધડ રણે ધસે.
 મારી કશં ભુર ખારી પલકમાં ઈપુર.
 ખાંધીને બેગમ લાવું શાહની જરૂર.
 જાવુંછે છ માસ ખારી સત્વરે તું જાણુ.
 જિદાસ થાવું ના ઘટે ચતુર છો સુજાણુ.
 મીત્રમાંની શાહને હું જાઉં શાહ પાસ.
 શત્રુ વડ થશે જ્યારે જે ને મુજ પ્રકાશ.

સોન રાણી. રાગ કુંભરી. જનમે જનમ.

પળ પળ વારે ખારા પામું હું દર્શન.	
દાસી તણી દીન ચરજ ધરે ને.	પળ પળ.
પળ એક ખારા તમારા વિયોગે.	
કેમ કરી કાઢું મારા દીન કહોને.	પળ પળ
પુજન માટે માગુંછું સ્વામી.	
કટાર ને રૂમાલ સદય દીઓને.	પળ પળ
મુકીને ન્તઓ દયા ધરીને.	
દરશન દેવંત દુખ હરીને.	પળ પળ

રાગ સોરઠ ગાડી

પિયુ દયા દાસી પર કરજેરે ભરથાર વચને પળજો.
 સુર વીર છો સ્વામી મારા કેદી શત્રુને ભરથાર
 યનિ જીત માણં જે જે પ્રભુજી દાસીની પીડ પર હરજેરે. ભરથાર.

(પ્રથમ અંક સમાપ્ત)

અંક ૨ જો.

(પહાડસિંહ પોતાની સ્ત્રી સાથે મિત્રતાની વાત કરતાં વિમળમતી.)

વિમળ મતી— રાગ ગીતી.

હરતા મળતા પ્રીતે ધરતા હૃદયે પીડપર સ્પર્શની,
મિત્ર ધર્મને માની આચરતા શુભ એક અંગ માની.
ગુપ્ત રાખીને ગુણો દેતા પરને મહેતવ ગુણુ ભારે,
પંથ હીતનો પ્રીતે પ્રકાશતા સૌ સંગ મળો જ્યારે.

યાહાડસિંહ— રાગ સદર.

પૃથ્વી પાણી વાયુ તેજ આદી મહાં વસ્તુ મળી જ્યારે,
સ્થુલ સર્વનું ત્યારે સાધન જાણો અવર નહીં કાંચે.
નહી મિત્રને તુલ્યે દેહ જાણું મુજ કામ પડે કાંઈ,
અર્પણુ અહો નીશ કરે હું કામ આવે શું પછી દેહ આંહી

વિમળ મતી— માલીની છંદ.

અમર નહીંજ આ કાયા અમર કીર્તી હું જાણું,
નથીજ દ્રઢ આ દેહી મુખ સૌ અદ્ય માનુ.
ધન્ય ધન્ય ધન્ય સ્વામી સધ્ય વિચાર સારો,
સન મન માર મળતા વિચાર મારો.

(દીલી પતીની કચેરીમાં સતી સ્ત્રી વીશે ચર્ચા થતાં.)

(આંપરાજ જભો થઈ બોલે છે.)

રાગ જુઓ જુઓ વીમેલડી હામ.

આંપરાજ— સુણુ દીલી પતિ તખ્તેશ કલંક ક્ષત્રી નહીં ધરેરે.

જભો આગળે છે ખુંદીનરેશ,	કલંક.
મારી નારી છે પતિવ્રત પુર,	કલંક.
છોડપું રાજવીએ પોતાનું શુર,	કલંક.
જુઓ બિખમ અને બીચસેન,	કલંક.
કહું કામજી કરણને વેન,	કલંક.
પ્રિતે પેખો પૃથ્વી રાજ જાણુ,	કલંક.

(૧૧)

માથો ઝેરી જે આપ તણો આણુ,	કલંક.
ધારી ધીરને કહું છું ખમીત,	કલંક.
સતી નાર છે મુજને પ્રતીત,	કલંક.
નથી ક્ષત્રી તણો થયો નાશ,	કલંક.
રહે જ્યાં લગી સુર્ય પ્રકાશ,	કલંક.

અંક ૨. સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

(શેરબેક સોનરાણી સાથે છળ કરી આવરો તે પછી શાહે આ-
પરાજને ફાંસીનો હુકમ કર્યો તે વખતે કહે છે.)

આંપરાજ— રાગ ગજલ ભેરવી.

છોડી આશ આ સંસારની મરવા તૈયાર છું,	
મરવા તૈયાર છું ખરે હું ગુનેગાર છું,	છોડી.
ધિકાર છે સ્ત્રી જાતને અધીક શું કહું,	છોડી.
સરત કીધી સતી જાણી યદ્ય બ્રહ્મ નાર તું,	છોડી.
રમ્મ આપો રહેમ કરી જઈ શીટકાર દઈ,	છોડી.

(બાદશાહે જામીન માગ્યો ત્યારે.)

રાગ સદર.

જામીન ના જડે કહું ખાવીંદ ખલ્લ માંય,	
જીવ આપે આપનો ન પેશુ પૃથ્વી માંય.	જામીન.
ધરો ભરૂંસો માહરો અરજ હું કરું,	
ધિકાર આપી એહને નિશ્ચ પાછો ફર.	જામીન.
પુર્વ જોનો કોત્ર આપું ખાકિયું કસમ,	
હાડા નામ ના ગુમાવું છું મરવા પ્રસન્ન.	જામીન.
કદી ક ના દીઓ રમ્મ કરો સજા આ ઠાર,	

તૈયારછું તમ આમળે હાજર છું આ વાર. જામીન.

પહાડસીંહ— રાગ અરે તાત તું થઈને અરે.

સરકાર શીઘ્રે ઘો રગ જામીન તેનો હું યાજીશું.

કદીક હાડો ઘેર રહે તો મરવા હું તૈયારછું. ટેક.

શીશ માઝે તે બદલ સમર્પુ શાહ હું ખરે,

રે નીચા કરો હું ઉપરે કપા કરો દીલ યાજીશું. સરકાર.

ચાંપરાજને પહાડસીંહ જાણો તમે એક જાનરે,

ન જાણુવી જુદાઈ તેમાં હું પ્રાણુ દેવા તૈયારછું. સરકાર.

ચાંપરાજ — રાગ લાઈબહાર.

મીત્ર વિના જગતમાંરે મિથ્યા દેહ જાણુવો.

સંકટ ના પડે ત્યાં મુઘી મિત્રના પ્રમાણુવો. મીત્ર.

શીર આપે સંકટ સમે આપ પ્રાણુ આપવો,

ધન્ય ધન્ય જગતમાં તે મિત્ર ખરો માંતવો. મીત્ર.

પહાડસિંહ ખાર તુજ વીસરે કેમ હું અહીં,

મૃત્યુ મુખ લાય વાલ્યો અન્ય ધરે હામ નહીં. મીત્ર.

મિત્ર તાળીછે વણા ખાવા રંગ માણુવા,

બ્રાતથી ન કલ થાય મોત શીર આણુવા. મીત્ર.

જાડે જરૂર નારી પાસ આવું પાછો ત્યાં ફરી,

વચન હારવું નહીં શિક્ષા નારીને કરી. મીત્ર.

પહાડસિંહ - અંકાવળી હું પરી ઈમરકી

હાડાની નારી ફરી વ્યભીચારી આફત આવી મીત્ર ઉપરે,

દીના તું નાથ કલંક ઉતારી થાઓ પ્રસન્ન ને સડો મુજવારે. ટેક

સલ પ્રગટ કરો અરજ ઉર ખરો, તુજનીન દુખથી કોણુ ઉગારે;

હાડાની ખારી શુદ્ધછે નારી, કરેન કત એ મન દ્રવમારે. હાડા.

મુદત એની એંપે ચુકાવું શીશ સમર્પુ નિત્ય આચારે.

પ્રથમ પુરે ભાસે છે મુજને સદાય કરો તમે જાણજે આરે હાડા.

સોનરાણી—(પતિને નોકરીથી મુક્ત કરવા પુજન કરે છે)

રાગ દીંડી.

ધર દાસી હૃદય વચન મુજ આજે,

ખરે સાજ સર્વ લાવ પુજન કાજે;

પતિ પાપ સર્વ ખળી થાય પ્રાજે. ધર દાસી.

સ્વામી સેવના કરેછે શત્રુ પાસે,

કૃપા દાન માગી મટાડું ઉદ્ધાસે;

મુજ સત્ય કહું ખરું તે પ્રકાશે. ધર દાસી.

શુદ્ધ વારી લાવ અટગંધ ધુપ,

શુધ સાદ મીટ ઉત્તમ અનુપ;

દયા દેવી કરી મોકલે મુજ ભુપ. ધર દાસી.

(અંક ૩ સમાપ્ત.)

અંક ૪ થો.

સોનરાણી (પુજન કરેછે.) રાગ મેંજનતીથી પરીઓસે,

શુભ કરો ઝપા નાથ મુજ સ્યામનું

રડુંધું હું દીન રાત તમારા નામનું હો. શુભ કરો.

પ્રાણુ આધારા જીવન હાર પડ્યાછે આશીન.

ઝપાકરી દુર કરો દુખ દાસ ત્વનું હો. શુભ કરો

જન્મ ગાંઠ મુજ પતિની સંકળ કરો સદા.

જય આપો જગન્નાથ ટાળી આપદા. હો. શુભ કરો.

(આંપરાજ આવી સોનરાણીને ખારેછે ત્યારે દાસીએ.)

દાસી

કલ્યાણ ગજલ

રે હાડાજી શુધરો ધર્મ આ નિર્મળ નારી તમારીરે. હાડાજી

ધરે ભક્તિ શુધ પ્રિતે તમારી દેહન જાણો તમે ન્યારીરે હાડાજી
કોપ કરોમાં ઋણધરો જરે મારીઆઈ ધર્મ રહ્યાં ધારીરે હાડાજી
પાલ્યું પતિવ્રત કષ્ટે સહીને અહો નીશ થઈ દુખીઆરીરે. હાડાજી

(ચાંપરાજ ગયા પછી)

સોનરાણી. (રાગ ખીયુને તળવનાર)

કોપ આશું એકા એક કર્યો માહારાજ
દુખનું આ દળ દેખી ડરી મરે. ટેક
ધર્મ ભંગ કીધો નથી પ્રભુ માહારા
સત્ય મારું જાણેછે નહીં હરી હરા કોપ
પધાર્યા સ્વામીને શીદ પાછારે કર્યા
ને નમાં હોતેરે રોપ તજીને ગયા. કોપ
નથી કીધો ભંગ મારા પતિ વ્રતનો,
ખરે ખર દોષ માનું ગુજ કર્મનો કોપ
અન્ય તણું મુખ કદી દીકુંરે નથી
સદા રાખી પિયુ વ્રતિ મનમાં નહી. કોપ
ખાન પાન વસ્ત્ર આદી તન્યામેં શ્રૃંગાર
યોગીનીનું વ્રત ધારી ધીર રાખી સાર કોપ.

દાસી (રાગ ખનજા.)

ખેની શેવા તમારીછે સારી બહુ ઠિઠિ દેવને. ખ્યારી ટેક
શુધ પ્રિતે શિયળ તમે પાળો અહો રાત્ર રટણમાં ગાળો
દીનો નાય થશે સાચ કરી બહુધટ.
જોઈ ધર્મ આચાર તમારો જોઈ ખુશીછે આત્મા મારો
જોઈ મૂળથી વ્રતી તમારી બહુધટ.
તમે પતિ રટણનાં સુક્યાં નથી ધર્મ વ્રતને મુક્યાં
નથી જગમાં તમ સમ નારી. બહુધટ

હવે છોડો શોકને ખાઈ કાંઈ યુક્તિ કરો દીલ માંહી
શોધો આરોપની મુક્ત ખારી

અદુર્ઘટ.

સોનરાણી.

(રાગ દશની ખમામ)

મને આપી ધિક્કાર ગયા પ્રાણુ આધાર દીલે લાગીછે આગ
શું કહું સજની દીધું કલંક થાશે દેહનો નાશ. મનેઆપી
ધરું પિતૃ પર પ્યાર શુધ ચિતે અપાર શિરે આવી ગાળ
શું કહું સજની વચન પ્રદાર નવ કીધો પ્રકાશ મને આપી
કરો મુજ સંહાર પ્રભુ પિયુ ઉગાર નમુ ધરીને પ્યાર

શું કહું સજની પ્રભુ કપટ પાસનો કરો પ્રકાશ; મને.

દાસી દે તરવાર નહીં જગતમાં સાર ગયા જીવન હાર,

શું કહું સજની ભવ સીંધુ તાર થાય સલ્ય ઉગ્ગસ; મને.

દાસી—

(રાગ સદર)

નહી શોકમાં સાર નળે મિથ્યા વિચાર નહીં કરવી વાર,
બેનીરે પ્યારી દુખ વાદળ આવ્યું દુર કરો; નહીં શોક.
જાણો પ્રભુ કાપાળ તમ નિતીનો સાર નહી માર્ગમાં સાર,
બેનીરે પ્યારી આવે મિથ્યા આળ કર શી ખધરો નહીં શોક.

સોનરાણી—

(રાગ આશા ગોડી)

કાપા કરો દુખ હતાં દુખ સમે કાપા કરો દુખ હતાં, ટેક.
શિર જાએ કદી શિયળ ન ચુકું સહાય થળે જગ ભતાં, દુખ.
બક્ત જનોની પિડ ધરી હૃદયે રક્ષા કરો જગ કર્તા, દુખ.
કલંક લગાડયું કોણે આ મુજને કોણુ થયુ મુખ હતાં, દુખ.
(સોનરાણી દીલી જતી વખત પ્રધાનને કહે છે.)

(રાગ ગુરૂ ઝાવીદના મહીનાનો.)

નમું પીતા સમાન પ્રધાન લ્યો વિનતી મારીરે,
કહું વર્ણવ કરીને આજ સુણો ધીર ધારીરે.

વૃત પાણું પતિવૃત આપ જાણો છો સરવેરે,
 દુરદેશ વસે છે નાથ સંભારું છું હરનેરે.
 આઝા આપ અચાનક આજ પાછલી રાતેરે,
 આપી છે હને વચન પ્રહાર ગયા તે પ્રભાતેરે
 હતી શંકર પુજન માંહી જન્મ ગાંઠ માટેરે,
 આતી આખો અતી શીટદાર હૃદયે તો ફાટેરે.
 દરાવી વ્યભી ચારણી નાર ચિહ્ન આપીને,
 સુણી લાગી છે દીલે જગાળ નાશ કુંભા પીરે.
 મુજ દાસી અને હું બેય દીલી પરવરીએરે,
 પીતા પાળ જે ધારીને પ્રેમ પીઠ દરીનેરે.
 કરું સલ તણો પ્રકાશ તો દેહ હું ધારૂરે,
 નહીં તો મરીશ મુજ પતી માટ સર્વ અધારૂરે.

સોનરાણી—(દીલી જતાં પ્રભુ પ્રાર્થના.)

રાગ વેરાડી જોગીયો.

આ કલંક મુજ ઉતારીને જિગારો પ્રાણનાથ, ૫૬
 બુઝેા મુજ સમુ પ્રભુ મારા વંદુ જોડી હાથ,
 સલ મુજ પ્રગટ કરો જિગારો પ્રાણનાથ; આ કલંક
 ક્ષત્રી કુળ હું નાલ જનું લજ્જતું ના માત તાત,
 અમ્મી લાગ્યો મુજ હૃદયે જિગારો પ્રાણનાથ; આ કલંક
 હાડા કેરી છું હું ખ્યારી થઈ ગુનકા આ વાર,
 કરી કસોટી સલ કરવા જિગારો પ્રાણનાથ; આ કલંક
 ધ્રુપદી અહલાને જિગારી ગજ બ્રહ્મા તમે હાથ,
 હમવંતીની દયા ધરી જિગારો પ્રાણનાથ; આ કલંક
 શીખવ્યા કાણે સ્વામીને કે દુષ્ટનો કીધો સાથ,
 વાંક નથી વાઝા કંઈ મારો જિગારો પ્રાણનાથ; આ કલંક.

દાસી— (રાગ જગાઈહારી)

સખી તુજ ટેક સારીરે લેશે નાથજી ઉગારીરે, સખી.
પ્રદેશમાં મન જોડો વખત છે થોડોરે,
કરે અથ તણી અસતારીરે; સખી.
જગતપતિ સાથે થાશે વીધન દુર થાશેરે,
લેશે તમે પતિને નકી ઉગારીરે. સખી.

અંક ૫ મો.

(પહાડસીંહ દાંસી ચડે છે તારે તેની સ્ત્રી સાથે વાત કરેછે)

વિમળમતિ— રાગ સૈયર દુખ શું દાખવું.

નિજ મિત્ર માટે નાથજી આપો આપો અમુલ્ય પ્રાણ,
આથી અધીકજનન શું કરે, છોજી ચતુર સુખાણ. નિજ.
ધન્ય ઘડી ધન્ય આપને, બચાવ્યો મીત્ર પ્રાણ;
આનંદ અધિક હૃદય વીશે, થાશે જગમાં તે જાણ. નિજ.
દીલગીરી માત્ર છે મનમાં, સદિશ કેમ વિયોગ;
કદની સિમા આવી રહી, થાશે ક્યારે સંયોગ. નિજ.
સુતું સરવે મને બાસશે, થાશે સંસાર ઝેર;
થાઉ સતી તમ પાછળે, પ્રભુની થાશે મહેર. નિજ.

પહાડસિંહ— રાગ સદર.

શોક છોડો પ્યારી માહરી ન કર દુખમાં લીન,
કરવા દે સુકિત આ સમે થાશે પ્રભુ પ્રસન્ન. શોક.
હર્ષ માંની જાઓ અહ વિશે પ્રીતે સંભાળો બાળ,
મિત્ર મારાને પ્રીતે કહો આપી અહની સંભાળ.. શોક.
જા, માન સિંહ તુ સંજમાં રાખો ગુપ્ત આ વાત,
મિત્ર કદી આવું સાંભળે કરશે દેહની વાત. શોક.
અમર થશે દેહ માહરી ઠીક બહો સંયોગ,

જનમે જનમ લઈ માણું હું આવો મિત્રનો યોગ. શોક.
 (પહાડસિંહ દોરકું નામે છે તેટલામાં આંપરાજ આવી કહેછે)
આંપરાજ— રાગ ગોપીચંદ.

ધન્ય મિત્રજ મારા ધન્ય છે તારાં માત તાતને. ટેક.
 મિત્રાઈની રીત જાણુ તું દેહ ન જાણું અન્ય,
 વિલંબ થયો મિથ્યા મુજ વીરા છે તુજ જીવન ધન્ય. ધન્ય.
 તત્પર થયો તું પ્રાણુ આપવા ધન્ય તમારી જાત,
 મરત કદી તું મીત્ર માહરા શું કરત હું જાનરે. ધન્ય.
 નિરાશ થાત સ્ત્રિ બાળ તુજનાં સરવે જગતની માંહી,
 દેખી દાઝત અહરનીશ હું મળત તુજને ક્યાંહી. ધન્ય.
 દુર્લભ મીત્ર મળે તુજ જેવા જોતાં સર્વ જગત,
 કહેવત તેતો પાળી પ્રીતે જગને કર્યું પ્રગટરે. ધન્ય.

પહાડસિંહ— રાગ સદર.
 દીધું દૈવ દુખ તે મીત્ર આવ્યોરે મુજ આ સમે. ટેક.
 કેમ જોઈશ હું ધાતજ તારી છો મુજ જીવ સમાન,
 મરું મીત્ર વિના હું આંહી મને જગત થયું બેરાનરે. દીધું.
 અદ્યકાળ માટે મુજ હૃદય કીધી ભંગ કપાળ,
 ઝુરી મરીશ હું તુજ વિયોગે દયા કરોને દયાળ. દીધું.

(બાદશાહની કચેરીમાં સોનરાણી નાયકા થઈ આવતાં)
સોનરાણી— રાગ મેવાડો.
 શાણા શાહજો દીક્ક દરીઆવરે મને આપોને ધનસાફ. ટેક.
 કપટ કેઈ જે કૃત્ય કરે તે આલે ઘડી બેચાર,
 સત્યની થાએ ચક્રાઈ જ્ઞાને સર્વ મટે અધકાર. મને.
 શુધ મોતી બે છીપતું તેને કૃત્રિમ જાણે કાચ,
 એરણુ ઉપર રાખતાં તેની સેજ પરીક્ષા હોયરે; મને.
 ગિહટ લગાવી આંદીતે કદી કરવા ધારે હેમ,

દાસી— (રાગ જગાઈહારી)

સખી તુજ ટેક સારીરે લેશે નાથજી ઉગારીરે, સખી.
 પ્રદેશમાં મન જોડો વખત છે થોડોરે,
 કરો અશ્વ તણી અસવારીરે; સખી.
 જગતપતિ સાહ્ય થાશે વીઘન દુર થાશેરે,
 લેશે તમે પતિને નકી ઉગારીરે. સખી.

અંક ૫ મો.

(પહાડસીંહ ફાંસી ચડે છે ત્યારે તેની સ્ત્રી સાથે વાત કરેછે)

વિમળમતિ— રાગ સૈયર દુખ શું દાખવું.

નિજ મિત્ર માટે નાથજી આપો આપો અમુલ્ય પ્રાણ,
 આથી અધીકજન શું કરે, છોજી ચતુર સુઝણ. નિજ.
 ધન્ય ઘડી ધન્ય આપને, બચાવ્યો મીત્ર પ્રાણ;
 આનંદ અધિક હૃદય વીશે, થાશે જગમાં તે જાણ. નિજ.
 દીવળીરી માત્ર છે મનમાં, સદિશ કેમ વિયોગ;
 કટની સિમા આવી રહી, થાશે ક્યારે સંયોગ. નિજ.
 સુવું સરવ મને બાસશે, થાશે સંસાર ઝેર;
 થાઉ સતી તમ પાછળે, પ્રભુની થાશે મહેર. નિજ.

પહાડસિંહ— રાગ સદર.

શોક છોડો પ્યારી માહરી ન કર દુખમાં લીન,
 કરવા દે સુકિત આ સમે થાશે પ્રભુ પ્રસન્ન. શોક.
 હર્ષ માંની જાઓ અહ વિશે પ્રીતે સંભાળો બાળ,
 મિત્ર મારાને પ્રિતે કહો આપી અહની સંભાળ.. શોક.
 જા, માન સિંહ તુ સંગમાં રાખો શુભ આ વાત,
 મિત્ર કદી આતું સાંભળે કરશે દેહની ધાત. શોક.
 અમર થશે દેહ માહરી ઠીક મલ્યો સંયોગ,

જનમે જનમ, લઈ માગું હું આવો મિત્રનો યોગ. શોક.
 (પહાડસિંહ દોરકું નાખે છે તેટલામાં ચાંપરાજ આવી ઢહેછે)
 ચાંપરાજ— રાગ ગોપીચંદ.

ધન્ય મિત્રજ મારા ધન્ય છે તારાં માત તાતને. ટેક.
 મિત્રાઈની રીત જાણુ તું દેહ ન જાણું અન્ય,
 વિલંબ થયો મિથ્યા મુજ વીરા છે તુજ જીવન ધન્ય. ધન્ય.
 તત્પર થયો તું પ્રાણુ આપવા ધન્ય તમારીં જત,
 મરત કદી તું મીત્ર માહરા શું કરત હું બ્રાતરે. ધન્ય.
 નિરાશ થાત સ્ત્રિ બાળ તુજનાં સરવે જગતની માંહી,
 દેખી દાઝત અહરનીસ હું મળત તુજને ક્યાંહી. ધન્ય.
 દુર્લભ મીત્ર મળે તુજ જેવા જોતાં સર્વ જગત,
 ઢહેવત તેતો પાળી પ્રીતે જગને કર્યું પ્રગટરે. ધન્ય.

પહાડસિંહ— રાગ સદર.
 દીધું દૈવ દુખ તે મીત્ર આજ્યોરે મુજ આ સમે. ટેક.
 કેમ જોઈશ હું ધાતજ તારી છો મુજ જીવ સમાન,
 મરું મીત્ર વિના હું આંહી મને જગત થયું વેરાનરે. દીધું.
 અદ્યકાળ માટે મુજ ઇચ્છા કીધી બંગ કપાળ,
 ઝુરી મરીશ હું તુજ વિયોગે દયા કરોને દયાળ. દીધું.

(બાદશાહની કચેરીમાં સોનરાણી નાયકા થઈ આવતાં)
 સોનરાણી— રાગ મેવાડો.

શાણુ શાહછો દીક્ક દરીઆવરે મને આપોને ઇનસાફ. ટેક.
 કપટ કેઈ જે કૃત્ય કરે તે ચાલે ધડી ખેસાર,
 સલની થાએ ચડાઈ જમારે સર્વ મટે અંધકાર. મને.
 શુધ મોતી બે છીમ્નું તેને કૃત્રિમ જાણે કોય,
 એરણુ ઉપર રાખતાં તેની સેજ પરીક્ષા હોયરે; મને.
 ગિલ્ટ લગાવી ચાંદીને કદી કરવા બારે હેમ,

અતરડી જો. ઉર ધરે તેતો દૂર થાએ સૌ વેમરે; મને.

પ્રિયા પ્રિતમ ખ્યાર જણો ગાંઠ પડી મન એક,

તુટે કદી તે તાણતાં પડે ગાંઠ તો છોડે ટેકરે; મને.

મુમલે ખાધી ચુગલી ધારો નહીં વિશ્વાસ,

છેલ મ દઈએ શાયખા કીધા વીના પ્રકાસરે. મને.

સોનરાણી—(રાગ લાવણી ખુશ રહો સનમની મેરે બીધાતા)

મુજ અરજી આણો. ઉર પમાડો શાંતા,

આ નથી નાયકાનાર હાડાની કાંતા.

નથી આવ્યો એલ મુજ વાસ વાતછે સાચી,

કરી જીકર સલને કાજ વાત તે કાચી.

હું પતિવૃતા છું નાર રટણ દીન રાત,

પિયુ આવ્યા મારી પાસ કરી મને વાત.

કર્યા વચન તણો પ્રહાર ક્રોધ તો કરીને,

કર્યા તરત પાછા તેવાર ઉભાજ રહીને.

દીલ ખટકે કહ્યું વચન શીર તેં ખોયું,

જાણું નહોં શું છે વાત રીત મુજ ખોયું.

નહોં મેલ તણી મેં બહાર કદી ના જોયું,

બની નિએ હું નાયકાનાર તુર મુજ ખોયું.

નિદોશ કરી હું નાર સર્વ સમક્ષે,

સતાવી સતીને પ્રભુ ચડયા મુજ પક્ષે.

સ્વામીની વાત હતી સલ સતી હું નારી,

પ્રપંચ ક્યો પાપીએ ક્યો ધા કરી.

ચાંપરાજ— (રાગ એપાધ.)

કાણું કામ મને દુખ કરવા. આહું હાથ હું શરીરપર ધરવા,

કરી શાહ તમે મહેરબાની શીલ છોડો અર્જ મુજ માંની.

શરણાંગતને ન હોએ ધાત કાત્રી ધારો છે પુર્ણ પ્રખ્યાત,

ધાવું હોએ યાએ ખરે ખાત બનવા ટાંણે બની તે વાત.

અતરડી જો ઉર ધરે તેનો દૂર થાએ સૌ વેમરે; મને.

પ્રિયા પ્રિતમ પ્યાર જાણો ગાંઠ પડી મન એક,

તુટે કદી તે તાણનાં પડે ગાંઠ તો છોડે ટકરે; મને.

મુગસે ખાધી મુગલી ધારો નહીં વિશ્વાસ,

છેલ મ દર્શાએ શાયખા કીધા વીના પ્રકાશરે. મને.

સોનરાણી—(રાગ લાવણી ખુશરહો સનમની મેરે બીલાતા)

મુજ અરજી આણો ઉર પમાડો શાંતા,

આ નથી નાયકાનાર હાડાની કાંતા.

નથી આગ્યો એહ મુજ વાસ વાતછે સાચી,

કરી જીકર સત્યને કાજ વાત તે કાચી.

હું પતિવ્રતા છું નાર રટણ દીન રાત,

પિયુ આવ્યા મારી પાસ કરી મને વાત.

કર્યા વચન તણો પ્રહાર ક્રોધ તો કરીને,

કર્યા તરત પાછા તેવાર ઉભાજ નહીને.

દીલ ખટકે કહ્યું વચન શીર તેં ખોયું,

જાણું નહોં શું છે વાત ચીત મુજ ખોયું.

નહોં મેલ તણી મેં બહાર કદી ના જોયું,

બની નિચે હું નાયકાનાર તુર મુજ ખોયું.

નિદોશ ઠરી હું નાર સર્વ સમક્ષે,

સતાવી સતીને પ્રભુ ચડયા મુજ પક્ષે.

સ્વામીની વાત હતી સત્ય સતી હું નારી,

પ્રપંચ ક્યો પાપીએ ક્યો ધા પકારી.

ચાંપરાજ—

(રાગ ચૌપાદ.)

કીધું કામ મને દુખ કરવા ચાહું હાથ હું શરીરપર ધરવા,

કરી શાહ તમે મહેરબાની શીઘ્ર છોડો અર્જ મુજ માંની.

શરણાંગતને ન હોએ ધાત કાત્રી ધારો છે પુર્ણ પ્રખ્યાત,

ચાતું હોએ થાએ ખરે ખાત બનવા ટાંચે બની તે વાત.

ચાંપરાજ—(પશ્ચાતાપ.) રાગ માલીની છંદ.

થર થર થર કંપે ક્રોધથી ચર્ણુ મારા,
સાહસ કત કીધું તોડી મેં ન્યાય ધારા.
ફટ ફટ ફટ હું પાપી પ્રીત મકી વીસારી,
ફાગટ ફીટ કારી જે હતી સુધ નારી.

ચાંપરાજ—(સોનરાણી પ્રતે માફી માગેછે.)

राग दीवदारीका.

નિર્દય થ્યો નારીરે અરે તું મુજ પ્રાણ,
દીલ ધરના લોચન ભરમાં છે સતીઆં નખ,
સીયાં નજરીનાં ડર ઉરનાં; નિર્દય થ્યો.
સજડ ગાંઠ છે નરનારીની છુટે નહીં લ્યો દીલમાં માંની,
માફી આપી વ્યાપીરે; નિર્દય થ્યો.

सोनराष्टी—(बांधराज प्रते.) राग ध्रुपदा.

વાંક નથી પતી રતી આપને કહું,
 બનાવ સબળ હશ્વરી માનો તમે બહું.
 કાંધી હોડ કંથળ દીલી સભાની માંય,
 બચાવું નાહું આપને કહું શું પછી આંય.
 કયું નથી કૃત કહું વિચારોને ઉર;
 થઇ પ્રસિદ્ધ સંલય ધરી રાખ્યું નામ શુર.

સર્વપાત્રો— પુરૂ થયોછે ખેલ સજનો.

ભાવે ભજવ્યો ખેલ સજનો,	ભાવે ભજવ્યો ખેલ,	સજનો.
સોનરાણીએ સત્ય પ્રકાશ્યું,	આનંદની થઈ રેલ,	સજનો.
સાદા કીધું અભિયાન,	સ્ત્રીએ કાઢ્યો મનમેલ.	સજનો.
દોષ સુધારીને શિક્ષા ન કરવી,	જેવું કૃત કેવું થએલ.	સજનો.
સ્ત્રીયો ગુણ સૌ મહા કરી આ,	કૃતકર જો કીધેલ.	સજનો.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

જાહેર ખબર.

અમારી દુકાનોથી તરેલું તરેલું સિક્કો જતનથી ટોપીઓ તથા ઘણી ઘણી જાતનાં પુસ્તકો જેવાં કે ચાર્ટ, નાટક, કારસ, કાયદા, ડિપોસાં ગાજતી સમાચાર પુસ્તકો તથા મીનીઓ તે શિવાય અમારા પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો નિશ્ચય જાવશી મળશે જેઓને જેઓ તેમણે નીચેને સિરનામે મંગાવવું. સહી સેક્રેટરી દેવચંદ કુલચંદ તથા ગુલાબદાસ કહાનદાસ.

જાહેર ખબર.

હરેક કોઈને કોઈપણ છપાવવું હશે તો કંટ્રાક્ટ રાખી નિશ્ચયનથી સુંદર કામ કરાવી આપીશું.

સહી સેક્રેટરી દેવચંદ કુલચંદ.

જાહેર ખબર.

કોઈ ગૃહસ્થની પાસે રચેલું પુસ્તક તૈયાર હોવા છતાં જમે તે કારણથી છપાવા આશક્ત હોય ને અમારા હિપર મોકલશે તો સાફ હશે તો અમે છપાવી પ્રસિદ્ધ કરશું.

ગુલાબદાસ કહાનદાસ મળીઆર.

સૂચના.

હિપરની જાહેર ખબરોનો ખુલાસો કરવાનો પત્ર નીચેને સિરનામે લખવો.

મળીઆર આલુલાઈ કહાનદાસની કંપની.

ભાવનગર.

સહી ગુલાબદાસ કહાનદાસ મળી

દેવચંદ કુલચંદ ગ્રામ.

મણીઆર બાલુભાઈ દહાનદાસની કમ્પી નીચે મુજબ કરેલાં પુસ્તકોની યાદી.

મણી સમીક્ષકો મળેલાં લગીસાજ ચીઠામુ નાટક.	૨૦-૮-૦
ગીગારથી ભરપુર મુંબાર.	૨૦-૪-૦
સિદ્ધરાજ જયસિંહ ગાયન.	૨૦-૨-૦
કદેપુરના રાણા પ્રતાપસિંહનાં જનપિય ગાયન.	૨૦-૨-૦
જોધપુરના રાકોડ કર્ણસિંહના દિવપસંદ ગાયન.	૨૦-૨-૦
ચાંપરાજ હાડાનાં સુંદર ગાયન.	૨૦-૨-૦
અર્જુની નીસરણી.	૨૦-૦-૩
સિતાહના મહિના	૨૦-૦-૩
વંદુમખંડન નાટક છપાયછે આલક થર્ક નામ તોધાવો.	૨૦-૮-૦
પ્રિયવંદા આખ્યાન છપાય છે.	૨૦-૬-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો જોઈએ તો અમારા એજંટો પાસેથી પણ મળી શકશે ભાવનગર—પુરશોતમ ગીગારાઈ તથા કરમાલી દાઉદભાઈ ગોખા બજાર. હરીચંદ ઠાકરશી, નાનચંદ રાયચંદની દુકાને. ગોધા-હરિચંદ અમીચંદ. ગુનાગદ-દામે-શ્વર જયરામ ઠા. સૌરાષ્ટ્રદર્પણ ઓફિસ. સુરત-લાલભાઈ જીવ-લુદાસ નાણાવટમાં. મહુવા-જનરલ મરચન્ટ એન્ડ પબ્લીશર ભગવાનદાસ દુર્લભદાસ. બોટાદ—પુરશોતમ કકલ સોતંકી, સાસંગ ખંડાશના અધિપાત. અમદાવાદ—બાલાભાઈ નગીનદાસ બુકસેલર રીચીરોડ. તે શિવાય મણીવા બુકસેલરો પાસેથી પણ મળશે.

સહી દેવચંદ દુલચંદ ગોધારી.
ગુલાબદાસ દહાનદાસ મણીઆર.

